

**בשחצנות האופיינית שלהם לא אבו
ליטול עזרה ועצה מבני היישוב הישן. את
התוצאה חווינו זה שבעים ויותר שנות
קיום המדינה שנחלי דם שטפנו בחרות
אפם בנו...**

גילויי האהדה כלפי השלטון בישראל מצד חלק מעמי ערב במרחב, מנפצים את התזה עליה שקדו מקימי המדינה שקיימת אנטישמיות טבעית בקרב הערבים כלפי היהודים. השקר הזה שהוטמע במסגרת הנדוס תודעה מתמיד, נדרש כדי לטשטש את העובדה הפשוטה שהתנהלות של התגרות באומות על ידי הציונות היא שהביאה עלינו את שנאת עמים אלו, בניגוד גמור לדעת גדולי ישראל וראשי היישוב הישן שהזהירו ואמרו שניתן להמשיך ולקיים את יישוב הארץ בלא ההתרסה הלאומית המיותרת לחלוטין.

למרבה הכאב הנדוס תודעה זה נרכש אצל רבים משלומי אמוני ישראל, ובפרט בני הדור הצעיר אשר לא ידע את תולדות העבר, ונהה אחר התעמולה של מקימי המדינה ויורשיהם. במיוחד הפליאו אלו שהגיעו מארצות ערב, ולצד ההתנהלות הדורסנית והמפלה כלפיהם מצד ראשי המדינה, הפכו להיות שופרות של תעמולה זו, תוך התכחשות וכפיות טובה לעבר, בהיותם יושבים שקט ושאנן בקרב עמי האזור הערביים. ראשי היישוב הישן אשר ישבו דורות בקרב עמי האזור זעקו בקול ניחר שהפטרונות המתריסה תביא לנהרות דמים, אך בשחצנות האופיינית הושתק קולם.

בשנת תש"ו השמיע מזכיר הליגה הערבית עזאם פחה הצהרה לפיה: "היהודים לא ימצאו ידידים טובים מאחיהם הערבים שבמשך מאות בשנים של חיים תחת קורת גג משותפת ולא רדפום מעולם בנגוד לארצות אירופה..."

הרב משה בלויא יו"ר "מרכז אגודת ישראל" בירושלים קרא לתת תשומת לב לדברים הללו: "...הלא בנוגע לעבר יש יותר ממקצת אמת בדבריו, הלא באמת היו זמנים שהערבים פתחו לפני היהודים שנרדפו משנאת הדת בארצות אירופה את שערי ארצותיהם, והלא היו באמת מאות בשנים שהיהודים חיו בארצות הערבים בשלום בלי רדיפות, ומדוע לא נטה אוזן לדברים הנאמרים מפי אדם בעל אחריות..."

- "אולי היה דרוש מי שהוא שיאחז בחוט הזה וינסה לשזור ממנו מצע של הבנה הדדית שהיה חסר בהחלט בשנים האחרונות".

לא רק בני היישוב הישן האשכנזי השמיע קול זה. מעניין להביא כאן ביטוי של אחד מראשי הקהילה הספרדית בכיירות שבלבנון הנגיד ר' יוסף דוד פרחי, נצר למשפחת השתדלנים הנודעת שפעלה במרחב במשך מאות שנים. כך כותב בשמו ר' אליהו משה גניחובסקי (אביו של הגאון הנודע רבי אברהם זצ"ל) "בשיחה אחת אמר לי, אנחנו הספרדים יושבים בארצות המזרח אלף שנים, יש לנו ניסיון רב וגם גישה ושפה עם שכנינו, וחבל שלא מנצלים את זה..."

רא"מ גניחובסקי מסיים: "ואמנם חבל מאד שאנשים כמו פרחי לא היו יכולים לתת לציונות את כל מה שהיו רוצים את קשריהם ואת ניסיונותיהם".

אך כמו ההתנהלות הכללית של ראשי הציונות בשחצנות האופיינית שלהם לא אבו ליטול עזרה ועצה מבני היישוב הישן, הם דרסו קולם ברגל גסה. את התוצאה חווינו זה שבעים ויותר שנות קיום המדינה שבאשליית הכוח הצבאי נחלי דם שטפנו בחרות אפם בנו...